

Atıf Üzerine Görüşler, Türk Dermatologları Tarafından Uluslararası Dermatoloji Dergilerinde Yayınlanan Makalelerin Atıf Alma Oranları ve En Çok Atıf Alan Makaleler

Thoughts on Citation, Citation Analysis of the Articles Published in International Dermatology Journals by Turkish Dermatologists and the Top-Cited Articles

Deniz Seçkin

Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dermatoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Ülkelerin gelişmişlik düzeylerinin en önemli ölçütlerinden biri de ürettikleri bilimsel yayın sayısıdır. Uluslararası bilimsel dergilerde yayınlanan makale sayısı ve özellikle de Science Citation Index (SCI), Social Sciences Citation Index (SSCI) ve Arts & Humanities Citation Index (AHCI) gibi fen bilimleri, sosyal bilimler ve sanat-insani bilimler atıf dizinlerince taranan dergilerde basılan yayın sayısı ile bu yayınlara diğer makalelerde yapılan atıf sayısı ülkelerin bilim alanında dünyadaki yerini belirler, ülkelerin ve üniversitelerin bilimsel niteliklerinin karşılaştırılabilmesini sağlar ve bir bilim insanının akademik performansını gösteren bir ölçüt olarak değerlendirilir¹. 1945 yılından 1980 yılı sonuna kadar uluslararası dergilerde ülkemizden toplam 2460 bilimsel eser yayınlanmışken, bu sayı 1945-1990 yılları arasında 9243'e ve 2000 yılı sonuna kadar da 49280'e ulaşmıştır. 2005-2009 yılları arasında Türkiye kaynaklı yayın sayısı 95411'e yükselmiş ve sadece 2008 yılında 24764 taranan yayınlı ülkemiz tüm dünya ülkeleri arasında 18. sıraya yerleşmiştir². Bu son derece sevindirici gelişmeye karşın, ülkemizden yapılan yayınların aldığı ortalama atıf sayısı dünya ortalamasının yarısı kadardır. Bu da Türkiye adresli uluslararası makalelerin etki faktörü düşük dergilerde yayınlanan etki değeri düşük yayınlar olduğunu, bir başka deyişle bu yayınların nitelik sorunu olduğunu düşündürmektedir³.

Uluslararası dermatoloji dergilerinde her yıl 2000'in üzerinde bilimsel eser yayınlanmaktadır. Bu rakamın içinde, Index Medicus'ta yer almayan pek çok yerel dergide, genel tıp ve araştırma dergisinde, hakemsiz dergilerde ve tıp bültenlerinde yayınlanan çok sayıda dermatoloji makalesinin olmadığı düşünüldüğünde ve buna karşın zamanın kısıtlılığı göz önünde bulundurulduğunda, dermatologların yalnızca değerli yayınları oku-

maları gerekliliği ortaya çıkmaktadır. O halde tüm hekimler gibi dermatologların da hangi tıp dergilerinin ve yayınların "daha değerli" olduğunu bilmeye gereksinimleri bulunmaktadır. Hangi dergilerin ve yayınların daha değerli olduğunu saptamaya yönelik pek çok yöntem bulunsa da bunların hiçbiri bugün için ideal bir ölçüt niteliği taşımamaktadır. Bir bilimsel yayının gerçek anlamda değerini belirleyen unsurlar, aslında, o yayında sunulan araştırmanın bilimsel olarak geçerliliği, araştırma sonucunda varılan sonuçların eğitime, klinik uygulamalara ve diğer araştırmalara uyarlanabilir nitelikte olması, araştırmanın yayımlandığı derginin bilimsel kalitesi ve bu dergide yayınlanan araştırmaların diğer dergilerde yayınlananlar ile karşılaştırılabilir olanağının bulunması şeklinde düşünülebilir. 1958 yılında Dr. Eugene Garfield tarafından kurulmuş olan Amerika Birleşik Devletleri'nin Philadelphia kentindeki Bilimsel Bilgi Enstitüsü [Institute for Scientific Information (ISI)], her bilim dalına ait çok sayıdaki dergiyi analitik olarak değerlendirerek atıf dizinleri (citation index) oluşturmaktadır. Bu kurum; fen bilimleri, sosyal bilimler ve sanat-insani bilimler alanındaki etki faktörü (impact factor) yüksek olan dünyanın saygın dergilerini taramakta ve bu dergilerde yayınlanan makaleleri yazar adı ve görev yaptığı kurum, makale özeti, anahtar kelimeler ve atıf sayıları yönünden irdeleyip 3 ayrı dizin (SCI, SSCI ve AHCI) halinde yayınlamaktadır. Bir derginin etki faktörü'nü ise; o dergide yayınlanan bir makaleye başka makaleler tarafından yapılan atıflar belirler. Şöyle ki; bir dergide önceki 2 yıl içinde yayınlanan makalelere o yıl içinde yapılan toplam atıf sayısının, o dergide önceki 2 yıl içinde yayınlanan makalelerin toplam sayısına bölünmesiyle elde edilen rakam, o derginin o yıl için etki faktörünü belirlemektedir. Bir makalenin etki faktörü

Yazışma Adresi/Address for Correspondence: Dr. Deniz Seçkin, Başkent Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dermatoloji Anabilim Dalı, 5. Sokak, No: 48 Bahçelievler, 06490, Ankara, Türkiye E-posta: denizs@baskent-ank.edu.tr

Türkderm-Deri Hastalıkları ve Frengi Arşivi Dergisi, Galenos Yayıncılık tarafından basılmıştır. Her hakkı saklıdır. Turkderm-Archives of the Turkish Dermatology and Venerology, published by Galenos Publishing. All rights reserved.

yüksek olan bir dergide yayınlanması, o makalenin niteliğinin yüksek olduğuna işaret eder. Literatürde var olan bilginin bir makaleden pozitif etkilenme oranı veya o makalenin tıp pratiğini değiştirme özelliği en değerli ölçüt olarak düşünülebilir; ancak kullanım kolaylığı açısından bir makalenin kendinden sonra yayınlanmış makalelerde kullanılma (atıf) sıklığı günümüzde en çok kabul gören ve yaygın olarak kullanılan ölçüttür. Bu anlamda atıfa seçenек oluşturabilecek ve onun kadar geniş kabul gören ideal bir ölçüt bulunmamaktadır.

Bu yazıda 1970-Nisan 2009 tarihleri arasında SCI kapsamında yer alan 26 uluslararası dermatoloji dergisinde (Tablo 1) ve son yıllarda Türk dermatologlarının yayın amacıyla çok sık tercih etmeleri nedeniyle SCI-Expanded kapsamındaki Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology (JEADV) isimli dergide, Türkiye adresli dermatoloji kliniklerinden yapılan tüm yayınlar (araştırma ve derleme niteliğindeki makaleler, olgu sunumları, editöre mektup vb.) ve bu yayınlara yapılan atıflar incelenmiştir. Tablo 2'de bu dergilerin 2008 yılındaki etki faktörleri ile 1970-Nisan 2009 tarihleri arasında bu dergilerde yayınlanmış Türkiye adresli bilimsel eserlerin toplam sayısı, atıf alan eser sayısı ve yüzdesi, 25'in üzerinde atıf alan eser sayısı, dermatologlar tarafından yayınlanmış ve 25'in üzerinde atıf alan eser sayısı ile 25'in üzerinde atıf alan özgün araştırma makalelerin sayısı sunulmuştur. 1999 yılında Archives of Dermatology'de yayınlanan bir yazıda; bir makale en az 100 atıf almışsa 'klasik', en az 25 atıf almışsa 'klasığe yakın makale' olarak değerlendirilmektedir⁴. Türkiye'deki dermatoloji kliniklerinden 1970-Nisan 2009 tarihleri arasında yayınlanmış ve şu ana dek 25 ve üzerinde atıf alması nedeniyle 'klasığe yakın makale' olarak değerlendirilebilecek toplam 18 bilimsel eser bulunmaktadır (Tablo 3). Bu eserlerin ait olduğu dermatoloji klinikleri ile bu kliniklerden yayınlanan 25 ve üzerinde atıf almış olan eser sayıları Tablo 4'de gösterilmiştir.

Tablo 1. Science Citation Index (SCI) kapsamında yer alan uluslararası dermatoloji dergileri

Acta Dermato-Venereologica
American Journal of Dermatopathology
Archives of Dermatological Research
Archives of Dermatology
British Journal of Dermatology
Clinical and Experimental Dermatology
Contact Dermatitis
Cutis
Dermatologic Surgery
Dermatology
European Journal of Dermatology
Experimental Dermatology
Hautarzt
International Journal of Dermatology
Journal of Cutaneous Pathology
Journal of Dermatological Science
Journal of Investigative Dermatology
Journal of the American Academy of Dermatology
Leprosy Review
Melanoma Research
Mycoses
Pigment Cell & Melanoma Research
Seminars in Cutaneous Medicine and Surgery
Skin Pharmacology and Physiology
Skin Research and Technology
Wound Repair and Regeneration

Bu çalışmada, belirtilen tarihlerde ve dergilerde yayınlanan bilimsel eserlerin ne kadarını özgün araştırma makalesinin oluşturduğu, makale başına ve özgün araştırma makalesi başına düşen atıf sayısı ile kitap atıfları değerlendirilmiştir. Ayrıca, bu süre içinde dermatologlar tarafından genel tıp dergilerinde yayınlanmış makaleler de bu çalışma kapsamına alınmamıştır; dolayısıyla bu dergilerde yayınlanmış ve yüksek sayıda atıf almış makalelerin olabileceği de göz önünde bulundurulmalıdır. Bu ön çalışmadan edinilen izlenim ise; üniversitelerin dermatoloji kliniklerinden daha fazla uluslararası yayın ve daha fazla yüksek sayıda atıf alan yayın yapıldığı şeklindedir. Bazı üniversite kliniklerinin (örn. Akdeniz Üniversitesi) atıf alan ve çok sayıda atıf alan makale sayılarının diğer üniversite kliniklerine göre daha fazla olduğu görülmektedir (Tablo 3 ve 4). Yine, özellikle etki faktörü yüksek dergilerde (Archives of Dermatology, British Journal of Dermatology ve Journal of the American Academy of Dermatology gibi) yayınlanmış makalelerin toplam sayısının azlığına karşın atıf sayılarının yüksek olduğu dikkat çekmektedir. Buna karşın, etki faktörü yüksek olmayan dergilerde çok sayıda eser yayınlanmış olsa da bu eserlerin aldığı atıf sayısı düşüktür. Klasığe yakın olarak değerlendirilebilecek 25 ve üzerinde atıf almış olan makalelerin yarısının yakınının Behçet hastalığı ile ilgili olduğu; rastgele planlanmış, kontrol grubu içeren ve çift-kör araştırmaların daha çok atıf aldığı izlenmektedir. Genel bir değerlendirme yapıldığında ise; klasik (100 ve üzerinde atıf alan) ve klasığe yakın (25 ve üzerinde atıf alan) makale sayımızın çok az, bir başka deyişle yayınlanan makalelerimize itibarın düşük olduğu söylenebilir. Özellikle son yıllarda uluslararası dermatoloji dergilerinde yayınlanan Türkiye adresli bilimsel eserlerin sayısı artmakla birlikte atıf sayısı fazla nitelikli yayın sayısının çok sınırlı kaldığı izlenmekte; bu durum ise bilginin yararlılığa dönüşümü konusunda akılda soru işaretleri bırakmaktadır.

Bir bilimsel yayının çok sayıda atıf alması; hem o bilimsel yayını yapan bilim insanı ve o bilim insanının çalıştığı kurum, hem de o yayının yayınlandığı dergi için saygınlık sağlar. Günümüzde en nitelikli üniversitelerin, bilimsel performansların ve bilimsel ödüllerin verileceği kişilerin belirlenmesinde atıf sayıları (toplam atıf sayısı ve *h*-faktörü) da dikkate alınmaktadır⁵. Bir fizik profesörü olan Jorge E. Hirsch tarafından 2005 yılında ortaya konulan *h*-faktörü, yayın faaliyeti ile atıf etkinliğini birlikte ölçmeye çalışan bir göstergedir⁶. Örneğin *h*-faktörü 100 olan bir bilim insanından söz edildiğinde, bu kişinin en çok atıf almış 100 yayınına en az 100 kez ve üzeri sayıda atıf yapıldığı anlaşılır⁷. *h*-faktörü, o araştırmacının kendi yayınlarına yaptığı atıfların ayıklanması şartıyla daha gerçekçi bir değerlendirme ölçütü olarak kabul edilmektedir. Bir makalenin çok sayıda atıf alması, başka bilim adamları tarafından fark edilmeyi de sağlar. Bir makale uzun bir süre içinde hiç atıf almamışsa o alana anlamlı bir bilimsel katkısının olmadığı söylenebilir. Sonuç olarak üzerinde tartışmalar sürse de atıf sayısı ile yayın kalitesi arasında doğru bir orantı bulunmamaktadır⁵.

Bilimsel niteliğin saptanmasında atıflar nasıl değerlendirilmelidir? Bazı görüşlere göre; yazarın kendi makalesine yaptığı atıfların sayılmaması gerekirken, diğerlerine göre kendine atıf'ın o bilim insanının toplam atıf sayısının %30-35'ini geçmemesi durumunda bir makalenin aldığı tüm atıflar ve bilim insanının toplam atıf sayısı değerlendirilmelidir⁸. Bir makaleye başkasının yaptığı atıf da her zaman değerli değildir; makaleye olumsuz bir eleştiri nedeniyle atıf yapılması söz konusu olabilir^{5,8}. Bir

bilim insanının toplam atıf sayısı değerlendirilirken mutlaka SCI-Web of Science gibi ciddi veri tabanları incelenmeli, uluslararası kitaplar ve akademik tezlerdeki atıflar da dikkate alınmalıdır. Son yıllarda bir bilim insanının bilimsel performansını değerlendirmede etkinlik faktörü (toplam atıf sayısı ÷ toplam yayın sayısı), *h*- faktörü ve *t* (etki gücü) faktörü (etkinlik faktörü x *h*-faktörü) gibi ölçütler de gözönünde bulundurulmaktadır. Orta derecede bilimsel performansı olan bir bilim insanı için etkinlik faktörünün 5'in, *h*-faktörünün 10'un ve *t*-faktörünün de 100'ün üzerinde olması gerektiği belirtilmektedir. Bununla birlikte bir makalenin atıf açısından değerinin belirlenmesi için yayınlanmasından sonra en az 5 yıl beklenmesi gerektiği ve bir bilim insanının yayınlarının her birine aldığı atıfla değil, toplam atıf sayısı ile değerlendirilmesinin daha doğru olacağı düşünülmektedir. Etkinlik faktörü, *h*-faktörü ve *t*-faktörü gibi ölçütlerin de kıdemli akademisyenin performansını belirlemede kullanılması ve yüksek atıf sayısında ise bilim insanının yayındaki isminin yerinin (ilk isim ve son isim daha değerli) dikkate alınması gerektiği vurgulanmaktadır³. Derleme niteliğindeki yayınların özgün araştırma makalelerinden daha fazla atıf alması nedeniyle bazı dergiler yayın politikalarının bir gereği olarak daha fazla derleme kabul edip yayınlayarak etki

faktörlerini artırmaktadır. Makalelerin kaynakça kısmındaki yanlış yazımlara bağlı olarak etki faktörünün yanlış hesaplanma olasılığı da vardır⁸.

Bugün için üzerinde tartışılmalı da kaliteli yayını değerlendirilmede en çok o yayının aldığı atıf sayısı göz önünde bulundurulmaktadır. Australian and New Zealand Journal of Psychiatry'nin editörleri ise atıfa seçenек olarak geliştirdikleri ve uygulamaya başladıkları yöntemle derginin her sayısı için 3 en iyi yayını bir veya daha fazla ölçütü sorgulayarak belirlemektedirler: Özgün, yeni araştırma bulguları ile o alana katkıda bulunma, var olan bilgiyi genişletme veya değiştirme özelliği, yeni araştırmalara ek alanlar açmak, daha üst düzeyde bilginin yolunu açabilmek, yaratıcı sentez özelliği ile farklı disiplinlerce yapılan keşifleri bütünleştirmek, kendi araştırma bulgularına eleştirel bakışla sonraki araştırmalar için yol gösterici olmak⁸. Sonuç olarak; bir ülkenin bilimsel düzeyini ve bilim insanlarının bilimsel performansını değerlendirmede yayın ve atıf sayısı tek başına yeterli değildir. Üretilen bilim sadece kişisel başarıya yönelik olmamalı, bilim insanının ülkesine de kültürel, ekonomik ve teknolojik bir katkı sağlamalıdır². Akademisyen dermatologların da içinde bulunduğu bilim insanları, ülkemizin sağlık sorunlarını çözümlenmeye yönelik nitelikli yayın arayışına gitmelidirler.

Tablo 2. 1970-Nisan 2009 tarihleri arasında uluslararası dermatoloji dergilerinde (Science Citation Index kapsamındaki dergiler ve Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology) yayınlanan Türkiye adresli makaleler ve bu makalelerin aldıkları atıflar

	Etki f.	Makale	Atıf alan	Atıf (%)	25 ve üzeri atıf	25 ve üzeri atıf (dermatolog)	25 ve üzeri atıf (araştırma)
	(2008)						
Acta Derm Venereol	2,456	71	48	68	1	1	1
Am J Dermatopathol	1,477	14	8	57	0	0	0
Arch Dermatol Res	1,927	23	18	78	0	0	0
Arch Dermatol	3,402	32	23	72	4	3	3
Br J Dermatol	3,489	87	69	79	6	2	2
Clin Exper Dermatol	1,779	115	66	57	0	0	0
Contact Dermatitis	3,470	32	20	62	0	0	0
Cutis	0,800	26	23	88	0	0	0
Dermatol Surg	2,102	110	64	58	0	0	0
Dermatology	2,227	75	62	83	5	2	2
Eur J Dermatol	1,968	101	45	45	0	0	0
Exp Dermatol	3,259	6	2	33	0	0	0
Hautarzt	0,362	6	6	100	0	0	0
Int J Dermatol	1,409	283	206	73	7	5	5
J Cutan Pathol	1,561	28	19	68	1	0	0
J Dermatol Sci	2,973	9	8	88	0	0	0
J Invest Dermatol	5,251	29	12	41	2	0	0
J Am Acad Derm	4,081	91	73	80	8	4	4
JEADV	2,276	386	232	60	2	1	1
Leprosy Rev	0,952	12	9	75	0	0	0
Melanoma Res	2,336	10	6	60	0	0	0
Mycoses	1,529	93	75	81	0	0	0
Pigm Cell Melan Res	4,634	1	1	100	0	0	0
Sem Cut Med Surg	1,391	0	0	0	0	0	0
Skin Pharm Physiol	2,388	1	0	0	0	0	0
Skin Res Technol	1,348	4	3	75	0	0	0
Wound Rep Reg	2,152	5	3	60	1	0	0
TOPLAM		1650	1101	67	37	18	18

Tablo 3. 1970-Nisan 2009 arasında yayınlanan, 25 ve üzerinde atıf alan makaleler

1. Alpsoy E, Durusoy C, Yılmaz E, et al. Interferon alfa-2a in the treatment of Behçet disease - a randomized, placebo-controlled and double-blind study. Arch Dermatol 2002; 138: 467-71. **(Atıf sayısı: 66)**
2. Yılmaz E, Alpsoy E, Başaran E. Cimetidine therapy for warts: A placebo-controlled, double-blind study. J Am Acad Dermatol 1996; 34: 1005-7. **(Atıf sayısı: 52)**
3. Azizlerli G, Köse AA, Sarıca R, et al. Prevalence of Behçet's disease in Istanbul, Turkey. Int J Dermatol 2003;42:803-6. **(Atıf sayısı: 44)**
4. Aktan Ş, Özmen E, Şanlı B. Anxiety, depression, and nature of acne vulgaris in adolescents. Int J Dermatol 2000;39:354-7. **(Atıf sayısı: 42)**
5. Tüzün Y, Yazıcı H, Pazarlı H, et al. Usefulness of the nonspecific skin hyper-reactivity (the Pathergy test) in Behçet's disease in Turkey. Acta Derm Venereol 1979;59:77-9. **(Atıf sayısı: 40)**
6. Önder M, Güler MA. The multiple faces of Behçet's disease and its aetiological factors. JEADV 2001;15:126-36. **(Atıf sayısı: 38)**
7. Ermiş O, Alpsoy E, Çetin L, Yılmaz E. Is the efficacy of psoralen plus ultraviolet A therapy for vitiligo enhanced by concurrent topical calcipotriol? A placebo-controlled double-blind study. Br J Dermatol 2001;145:472-5. **(Atıf sayısı: 36)**
8. Tursen U, Gurler A, Boyvat A. Evaluation of clinical findings according to sex in 2313 Turkish patients with Behçet's disease. Int J Dermatol 2003;42:346-51. **(Atıf sayısı: 36)**
9. Alpsoy E, Yılmaz E, Başaran E. Interferon therapy for Behçet's disease. J Am Acad Dermatol 1994; 31:617-619. **(Atıf sayısı: 33)**
10. Uzun S, Uslular C, Yücel A, et al. Cutaneous leishmaniasis: Evaluation of 3074 cases in the Çukurova region of Turkey. Br J Dermatol 1999;140:347-50. **(Atıf sayısı: 33)**
11. Erbağcı Z, Özgöztaş O. The significance of Demodex folliculorum density in rosacea. Int J Dermatol 1998;37:421-5. **(Atıf sayısı: 31)**
12. Aktan Ş, Özmen E, Şanlı B. Psychiatric disorders in patients attending a dermatology outpatient clinic. Dermatology 1998;197:230-4. **(Atıf sayısı: 31)**
13. Utaş S, Özbakir O, Turasan A, Utaş C. Helicobacter pylori eradication treatment reduces the severity of rosacea. J Am Acad Dermatol 1999;40:433-5. **(Atıf sayısı: 29)**
14. Yalçın B, Sahin S, Bükülmez G, et al. Experience with calcipotriol as adjunctive treatment for vitiligo in patients who do not respond to PUVA alone: a preliminary study. J Am Acad Dermatol 2001;44:634-7. **(Atıf sayısı: 29)**
15. Alpsoy E, Er H, Durusoy C, et al. The use of sucralfate suspension in the treatment of oral and genital ulceration of Behçet disease-A randomized, placebo-controlled double-blind study. Arch Dermatol 1999;135:529-32. **(Atıf sayısı: 27)**
16. Azizlerli G, Sarıca R, Köse A, et al. Interferon alfa-2a in the treatment of Behçet's disease. Dermatology 1996;192:239-41. **(Atıf sayısı: 27)**
17. Gürel MS, Ulukanlıgil M, Özbilge H. Cutaneous leishmaniasis in Şanlıurfa: epidemiologic and clinical features of the last four years (1997-2000). Int J Dermatol 2002;41:32-7. **(Atıf sayısı: 27)**
18. Erdoğan FG, Yurtsever P, Aksoy D, et al. Efficacy of low-dose isotretinoin in patients with treatment-resistant rosacea. Arch Dermatol 1998;134:884-5. **(Atıf sayısı: 26)**

Tablo 4. 1970-Nisan 2009 tarihleri arasında yayınlanan, 25 ve üzeri atıf alan makalelerin ait olduğu dermatoloji klinikleri ve bu makalelerin kliniklere dağılımı

	Makale sayısı
Akdeniz Üniversitesi	5
Pamukkale Üniversitesi	2
İstanbul Üniversitesi (Çapa)	2
İstanbul Üniversitesi (Cerrahpaşa)	1
Gazi Üniversitesi	1
Hacettepe Üniversitesi	1
Çukurova Üniversitesi	1
Erciyes Üniversitesi	1
Mersin Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi	1
Gaziantep Üniversitesi	1
Harran Üniversitesi	1
S.B. Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğ. ve Araş. Hast.	1
TOPLAM	18

Kaynaklar

1. Ak MZ, Gülmez A. Atıf indekslerine göre Türkiye'nin bilimsel yayın performansının analizi: 1980-2003. 3. Ulusal Bilgi, Ekonomi ve Yönetim Kongresi. Eskişehir, Kasım 2004.
2. Doğan M. Araştırma makalelerinde yeni bir rekor: 18. sıra. Cumhuriyet Bilim Teknoloji Dergisi, 19 Haziran 2009.
3. Yurtsever E, Gülgöz S, Yedekçioğlu ÖA, Tonta M. Sağlık bilimleri, mühendislik ve temel bilimlerde Türkiye'nin uluslararası atıf dizinindeki yeri: 1973-1999. Türkiye Bilimler Akademisi Yayınları, Haziran 2002, Ankara.
4. Stern RS, Arndt KA. Classic and near-classic articles in the dermatologic literature. Arch Dermatol 1999;35:948-50.
5. Uzbay IT. Bilimsel niteliğin saptanmasında atıflar nasıl değerlendirilmelidir? Sağlık Bilimlerinde Süreli Yayıncılık 2007:129-31.
6. Hirsch JE. An index to quantify an individual's scientific research output. Proc Natl Acad Sci USA 2005;102:16569-72.
7. Al U. Bilimsel yayınların değerlendirilmesi: h-endeksi ve Türkiye'nin performansı. Bilgi Dünyası 2008;9:263-85.
8. Walter G, Bloch S, Hunt G, Fisher K. Counting on citations: a flawed way to measure quality. Med J Aust 2003;178:280-1.